

Johannes Brahms (1833 - 1897)

Hongaarse Dans Nr. 5 in g (1858/68): Allegro. Arrangement Vivezza Trio voor viool, klarinet, hoorn en piano.

Rond 1840 waren er al talrijke rondtrekkende Hongaarse zigeunerensembles die door heel Europa optraden. En de 'klassieke' componisten omhelsden van harte de mogelijkheden van deze 'zigeunermuziek' om een exotische stijl te kunnen toepassen. Behalve de specifieke zigeunertoonladder omvatte deze stijl o.a. diepe emotionele expressie, oriëntaalse versieringen, versnellende ritmes, en een weelde aan loopjes.

Brahms' Hongaarse dansen blijven publieksfavorieten, omdat hun kenmerkende ritme, *drive* en melodieuze klanken enerzijds vertrouwde en toegankelijkheid bieden, en anderzijds een pittig exotisme.

Van dit populaire stuk bestaan talloze bewerkingen voor verschillende bezettingen. Benieuwd hoe deze uitvoering klinkt!

© Huub Krijnen, programmeur

Profiel Vivezza Trio

Al 15 jaar brengen violiste Inger van Vliet, klarinettiste Nicole van Jaarsveld en pianiste Angélique Heemsbergen levendige en opgewekte muziek in sprankelende, kleurrijke programma's. Door deze jarenlange ervaring zijn zij perfect op elkaar ingespeeld. Het Vivezza Trio heeft in deze jaren enorm veel concerten gegeven en wordt altijd met veel enthousiasme terugggevraagd vanwege het virtuoze spel en de interessante programmakeuzes. Het repertoire varieert van rustig klassiek, mooi romantisch tot levendig modern voor klarinet, viool/altviool en piano. Tijdens de concerten worden de werken omlijst met gesproken toelichtingen om zo het publiek mee te voeren in hun persoonlijke verhaal achter de muziek.

Henk Veldt

Henk Veldt behaalde in 2014 zijn master in muziek en heeft sindsdien bepaald niet stilgezeten. Als veelzijdig uitvoerend muzikant is hij op talloze podia te vinden. Naast zijn werk als uitvoerend musicus heeft Henk zich ontwikkeld tot een bevlogen dirigent en docent.

Stichting
Alkmaarse
Kamermuziek

Opgericht 1916

Concert in TAQA-theater De Vest – 27 januari 2026

Vivezza Trio + Henk Veldt

*Inger van Vliet – viool, Nicole van Jaarsveld – klarinet,
Angélique Heemsbergen – piano en Henk Veldt - hoorn*

‘Verrassende ontmoetingen’

Inleiding

Het Vivezza Trio ontmoet hoornist Henk Veldt in dit afwisselende programma met unieke bezetting. Die ontmoeting inspireerde hen dit programma samen te stellen net zoals de componisten zich lieten inspireren door de ontmoetingen met de musici waarvoor zij hun muziek schreven. Van herkenbaar klassiek tot romantische sprookjes.

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 - 1791)

Trio in Es voor klarinet, altviool en piano KV 498 (1786), ‘Kegelstatt’: Andante, Menuetto & Trio, Rondeaux Allegretto.

De naam die aan dit werk is gegeven zou verwijzen naar de ‘Kegelbaan’ waar Mozart gespeeld zou hebben en onderwijl dit trio hebben gecomponeerd. Het manuscript bevat echter geen verwijzing naar een sportieve herkomst. Omdat muziek altijd bij en in hem was, is de vraag terecht of hij wel kon stoppen met componeren onder het kegelen. Het werk toont speelsheid en fantasie, enthousiasme, virtuositeit, lichtheid van toets: uiterst levendige muziek in een verscheidenheid aan vormen. Er is een hechte wisselwerking tussen de instrumenten en Mozart vermijdt met succes het minimaliseren of overdrijven van de natuurlijke eigenschappen van de klarinet als solist, een grote prestatie.

De volgorde van de delen is innovatief. Na het openingsthema in het *Andante* volgt een tweede cantabile thema. Het *Menuet & Trio* kent ongebruikelijk lange frases en het *Rondo* is vloeiend en gracieus: elke herhaling van het thema gebeurt door een ander instrument.

Carl Reinecke (1824 - 1910)

Trio voor piano, klarinet en hoorn opus 274 (1905), daaruit: II Ein Märchen: Andante in G.

Het Trio omvat vier delen en is een elementair romantisch werk, dat iets te danken lijkt te hebben aan zowel Reger als Brahms. De combinatie van instrumenten is interessant en effectief ook vanwege het opvallende karakter en de behandeling van ideeën. Het tweede deel, dat u vanavond hoort, is een rustige, vloeiende melodie met behoorlijk lastige passages voor alle instrumenten.

Max Bruch (1838 – 1920)

Acht werken voor klarinet, altviool en piano opus 83 (1910), daaruit: VI Nachtgesang (Andante con moto), VII Allegro Vivace, ma non troppo
Over dit werk is wel gezegd: ‘de beste nep-Brahms die je ooit zult horen’, maar dat doet geen recht aan de eigen stijl, de melodische contouren, harmonische progressies en de behandeling van het ritme die eigen zijn aan de componist en niet bepaald een imitatie van Brahms. Met het levendige Allegro Vivace gaan we vrolijk de pauze in.

PAUZE

Franz Schubert (1797 - 1828)

Octet in F opus postuum 166, D 803 (1824, daaruit): II Adagio in Bes. Arrangement Vivezza Trio, uitvoering voor viool, klarinet, hoorn en piano.

De opdrachtgever voor dit Trio, graaf Ferdinand Troyer, bedong dat het precies als Beethovens Septet moest zijn. (Vaste bezoekers herinneren zich nog wel de uitvoering daarvan door het Intercontinental Ensemble op 25 maart jl.). De gelijkenis van Schuberts werk daarmee is groot: overeenkomsten zijn er bijvoorbeeld in de indeling en gebruik van de toonsoorten. De uitvoering van vanavond voor vier in plaats van acht instrumenten (geen fagot, tweede viool, altviool, en cello, maar wel

een piano) geeft wel een andere kleur aan dit romantische werk. Het blijft evenwel pure kamermuziek. Klarinet en viool wisselen elkaar af in leidende rol. De klarinet klinkt verleidelijk en melancholiek.

Franz Strauss (1822 - 1905)

Nocturno in Des opus 7 voor hoorn en piano (1864): Andante quasi Adagio

Hoornist en vader van Richard schreef een zacht en langzaam romantische Nocturne. Het is een typisch stuk voor een hoornrecital vanwege de lyriek, de passie en het mooie legato. Het stuk laat je meteen begrijpen dat hij de muzikaal getalenteerde vader van een geniale zoon was.

Michael Glinka (1804 - 1857)

Drei Russische Lieder voor viool, cello en piano (datum onbekend), daaruit: I Moderato en II Moderato. Arrangement Vivezza Trio voor klarinet, viool en piano.

In de twee korte bewerkingen worden de thema's geïntroduceerd door de piano en uitgewerkt door de viool. De klarinet is voornamelijk ondersteunend. De thema's mogen dan ontleend zijn aan de volksmuziek, de uitwerking is volledig Westers klassiek. De aan de volksmuziek ontleende muzikale stijl wordt aangeduid met *protjajznaja* (lyrisch/melismatisch). Het Russische element in Glinka's muziek is echter beperkt en kreeg in de muziekhistorie een veel te grote nadruk.

Antonin Dvořák (1841 - 1904)

Legenden (Tsjech. Legendy - 1881) opus 59 voor piano-duet, daaruit: I Allegretto non troppo, quasi andantino, X Andante, VIII Un poco allegretto. Arrangement Ulrich Büsing voor klarinet, hoorn en piano.

De Legendes zijn subtiel en lyrisch van karakter, als een ballade. Dvořák droeg de cyclus op aan de muziekcriticus Eduard Hanslick, die daar het volgende over schreef: ‘De titel vindt zijn rechtvaardiging in het kenmerkende verhaal en de episch ingetogen toon die deze hele reeks stukken doordringt, (...) nu eens een raadselachtig gefluister, dan weer verlevendigd in een kleurrijke uitbeelding (...). Dvořáks motieven zijn over het algemeen kort, maar bondig en vakkundig vormgegeven. (...)’.